

Rozhovor s prelátom: „Svätosť nie je niečo pre superženy alebo supermužov, je to pre ľudí z mäsa a kostí“

Mons. Fernando Ocáriz počas svojej nedávnej cesty do Kolumbie hovoril pre časopis Semana. Okrem iného hovoril o otvorenosti Katolíckej cirkvi a kríze povolání vo svete. Zdôraznil, že je dôležité obnoviť nádej.

20.09.2024

Pri príležitosti 50. výročia katechézy svätého Josemaríu v Amerike ste sa vrátili do tohto regiónu. Myslíte si, že realita Opus Dei v týchto krajinách je blízka Escrivovmu snu?

Keď bol svätý Josemaría v Amerike, povzbudzoval nás, aby sme snívali o veľkých dobrodružstvách kresťanskej služby. Bez toho, aby som ignoroval ľudské ťažkosti a chyby, ďakujem Bohu za rozvoj Opus Dei v Kolumbii a na zvyšku kontinentu. Božia logika nám zároveň umožňuje pozerať sa s väčšou perspektívou na ľudské výsledky, čísla a vonkajšie úspechy či neúspechy, pretože podstatné je uľahčiť stretnutie s Ježišom Kristom v srdciach mnohých ľudí, a to môže vidieť len Boh.

Čo očakávate od Opus Dei v nasledujúcich 50 rokoch?

Pri pohľade do budúcnosti by som si želal, aby Opus Dei bolo šíriteľom priateľstva, viery prejavujúcej sa v skutkoch, slobody ducha a tvorivosti pri plnení evanjelizačného poslania Cirkvi a pri spolupráci na budovaní spravodlivej spoločnosti.

Akú službu môže člen Diela – ako sa Opus Dei tiež nazýva – poskytnúť Cirkvi?

Špecifické povolanie členov Opus Dei - drvivá väčšina z nich sú laici, len dve percentá sú kňazi - vyzýva k osobnému stretnutiu s Kristom v rodine, v práci, v spoločenských vzťahoch, s vedomím, že hľadanie svätosti nie je niečo pre superženy alebo supermužov, ale pre ľudí z mäsa a kostí, s úspechmi ale aj s chybami. „Svätosť uprostred ulice“, ktorú hlásal svätý Josemaría, nás povzbudzuje k hľadaniu dôstojných

riešení problémov v každom prostredí a v každej dobe.

Aká je alebo by mala byť úloha laikov v Cirkvi?

Ako zdôraznil Druhý vatikánsky koncil, povolaním laikov je vnášať kresťanský život do svetských záležitostí, t. j. do práce, rodiny, obchodu, kultúry, atď. Úlohou laikov je prispievať k posväcovaniu sveta, odrážať trochu Kristovej lásky na každom mieste a v každej okolnosti; a práve v tomto smere je pred nami ešte dlhá cesta. Mám na mysli napríklad formáciu laikov v oblasti bioetiky alebo sociálnej spravodlivosti, v ich vedomí byť protagonistami evanjelizácie. Poslanie laikov sa neobmedzuje na „obsadzovanie postov“ v cirkevných štruktúrach.

Keď svätý Josemaría v roku 1946 požiadal o právne schválenie Opus Dei, bolo mu povedané, že prišiel o

storočie skôr. Keď si uvedomíme, že Dielo sa blíži k svojmu prvému stému výročiu, myslíte si, že reforma jeho stanov, o ktorú požiadala Svätá stolica, súvisí s touto odpoveďou, ktorú dostal zakladateľ?

V roku 1946 bolo Opus Dei založené v štyroch krajinách a dnes v 70. V tom čase bolo posolstvo adresované najmä laikom o hľadani svätosti uprostred sveta prekvapujúce a zdalo sa byť predčasné, napriek tomu, že malo korene v evanjeliu. Môžem vás ubezpečiť, že súčasná úprava stanov, ktorú si vyžiadal Svätý Otec, sa uskutočňuje práve s týmto základným kritériom prispôsobenia sa charizme, ktorá je dnes širšie chápaná a zdieľaná. Právo, tak potrebné, nasleduje život, vtelené posolstvo, aby poskytlo podporu a kontinuitu životu.

Väčšinu členov Opus Dei tvoria ženy, z ktorých zase väčšina žije v manželstve. Ako môžeme dať väčší jas tým, ktorí svoj život darujú Bohu prostredníctvom manželstva?

Manželstvo je cestou svätosti: v Opus Dei majú všetci členovia – ženatí, slobodní aj žijúci v celibáte – rovnaké povolanie, poslanie a zodpovednosť. Manželia žijú s vedomím, že ich láska k Bohu prechádza cez ich rodinu, priateľstvá a prácu, ktorú vykonávajú vo svete. To má obrovský transformačný potenciál pre službu. Pokiaľ ide o ženy, ktoré, ako zdôrazňujete, tvoria väčšinu, svätý Josemaría pochopil, že bez nich je Dielo neúplné. Opus Dei by bez ich nenahraditeľného prínosu nebolo pochopené, rovnako ako by bez nich nebola pochopená rodina, svet práce či spoločenský život.

Pápež František označil krízu povolání za „krvácanie pre Cirkev“. Ako mladý muž ste odovzdali svoj život Bohu a potom ste boli vysvätený za kňaza. Prečo je dnes pre ľudí ťažšie uvažovať o povolání do apoštolského celibátu?

Dnešný svet stojí pred výzvou znovu uveriť v záväzok; v celoživotnú lásku, ktorá naplňa radosťou a slobodou. Pre mnohých sa záväzok javí ako obmedzenie, hoci v skutočnosti Boh vždy otvára svetlé horizonty. Povedal by som, že je nevyhnutné obnoviť cnosť nádeje.

„V Cirkvi je miesto pre každého“, povedal pápež František na Svetových dňoch mládeže 2023 v Lisabone. Čo presne znamená táto otvorenosť a ako môže Opus Dei toto poslanstvo sprostredkovať?

Sám svätý Pavol potvrdzuje, že Boh chce, aby bol každý spasený a dospel k poznaniu pravdy. Pápež poukázal

na túto univerzálnosť ako na ústrednú os svojho magistéria. Svätý Josemaría hovoril svojim duchovným deťom o tom, že majú náruč otvorenú pre všetkých. V čase polarizácie, rozdelení a múrov máme my, Kristovi nasledovníci, veľmi jasnú cestu, po ktorej máme ísť.

V Opus Dei sú ľudia všetkých vekových kategórií. Čo môžete ako otec a prelát urobiť pre podporu medzigeneračnej spolupráce v Diele?

U mňa doma v Ríme spolu žijeme ľudia rôznych vekových kategórii: od najstaršieho 102-ročného po najmladšieho, ktorý má ešte len 30. Okrem mnohých iných vecí tí starší prinášajú svoje skúsenosti, mladší zasa svoj entuziazmus a vitalitu. K medzigeneračnej skúsenosti by sme mali pristupovať s láskou, s vedomím, že si niekedy vyžaduje obete na oboch stranách.

Niektorí ľudia v Opus Dei sú uznávaní za svoj prínos pre spoločnosť, napríklad pre školy, univerzity a sociálnu prácu. Čelia však aj naratívom, ktoré sú namierené proti nim. Prečo podľa vás tieto naratívy vznikajú a ako im čelíte?

Niekedy si myslím, že tieto naratívy, ktoré spomínate, nám pomáhajú očistiť sa od pokušenia myslieť si, že nemusíme nič napravovať, a ešte viac cítiť sa spokojní. Tak ako všetci ostatní, aj my sa potrebujeme zamyslieť nad tým, čo dobré chceme robiť a čo vlastne robíme. Náš zakladateľ nás totiž upozornil, že Dielo by malo žiť „bez ľudskej slávy“.

Na druhej strane je prirodzené, že existujú rôzne názory, pretože je mnoho spôsobov, ako veci robiť a chápať. Protichodné názory môžu byť pomocou, ak sú úprimné; umožňujú nám požiadať o odpustenie a

napraviť sa. Bol by som rád, keby každý, kto príde na tieto aktivity, mohol vidieť a zažiť, že ide o rozsievanie pokoja a radosti.

Osobne ma teší, že takmer každý deň v roku dostávame žiadosť o prijatie do Opus Dei od ľudí, ktorí predtým boli súčasťou Opus Dei a z nejakého dôvodu odišli. Takéto správy sú pohladením od Pána, ktoré v istom zmysle prekonáva určité príliš dichotomické „naratívy“.

Budúci rok sa bude v Ríme konať Jubileum mladých, čo je podľa vás najväčšou výzvou, ktorej čelia dnešní mladí ľudia v prístupe k Bohu ako k prítlačlivému ideálu?

Jedine Kristus je odpoveďou na všetky otázky, ktoré dnes mladí ľudia majú vo svojich srdciach, a že láska Boha Otca, keď sa mu otvorí, dokáže uzdraviť ich rany a slabosti. Možno sme to skôr my dospelí, ktorí si musíme položiť otázku, či sme

schopní pochopiť mladých ľudí.
Logicky, aj svedectvo uceleného
života je nevyhnutné, aby sme
ukázali príťažlivosť života s Kristom.

Por Nicolás López Martínez.
Redacción: revista Semana

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/rozhovor-s-prelatom-
svatost-nie-je-nieco-pre-superzeny-
alebo-supermuzov-je-to-pre-ludi-z-
masa-a-kosti/](https://opusdei.org/sk-sk/article/rozhovor-s-prelatom-svatost-nie-je-nieco-pre-superzeny-alebo-supermuzov-je-to-pre-ludi-z-masa-a-kosti/) (29.03.2026)